

kan være saa meget at indvænde mod den formelle Side af Behandlingen.

Jeg vil i øvrigt sige til det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds, at det undrer mig i høj Grad, at han har villet benytte denne Løjlighed til at holde en af sine bekendte humoristiske Taler her i Tinget. Det kunde det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds godt have sparet sig til en anden Løjlighed. Det er meget muligt, at der er Ting i denne Adresse, som det ærede Medlem aldeles ikke kan goutere og finder ganske mærkelige; men det kunde det ærede Medlem jo have ladet staa ved sit Værd. I alt Fald antager jeg ikke, det ærede Medlem har haft nogen Skade af at læse hele dette Andragende med de mange Punkter, det her drejer sig om, og jeg synes, at hvis det er rigtigt, hvad det ærede Medlem sagde, at han med Alvor og Interesse har beskæftiget sig med Dyrebeskyttelsessagen — saaledes vare vistnok det ærede Medlems Ord —, saa burde han af Hensyn til denne Alvor og Interesse renoncere paa at staa her i Tinget og gøre Grin med denne Sag. Jeg ved meget godt, at der er mange Punkter i dette Andragende fra Dyrebeskyttelsesforeningen, som ikke kunne vente Tilslutning fra Regeringens og Folketingets Side; det har været Mindretallets Hensigt ved vor Indstilling om Henvisning til Ministeren at henlede Opmærksomheden paa Sagen, men vi vilde, inden Diskussionen sluttede, tage vor Indstilling om Henvisning tilbage, fordi vi selvfølgelig ikke ønskede nogen Afstemning, som gik hverken imod Andragende Nr. 1 eller imod Andragende Nr. 8.

Den højtærede Konseilspræsident mindede mig om, at vi Socialdemokrater i sin Tid havde stemt imod Alderdomsforsørgelsesloven. Ja, det have vi hørt saa ofte, og det vide vi saa godt, men i denne Forbindelse bør det erindres, at i den Tid, der er gaaet siden Lovens Vedtagelse, er det lykkedes — ikke mindst paa vort Initiativ — at faa Alderdomsunderstøttelsesloven ganske betydeligt forbedret. De Herre i Reformpartiet, som jo udgøre en Del af den højtærede Konseilspræsidents Flerthal her i Salen, vare i sin Tid heller ikke tilfredse med denne Lov, men sluttede sig derimod til et Lovforslag, som blev fremsat fra anden Side. At vi nu ere tilfredse med denne Lov eller rettere ønske den bevaret og videre udviklet, skyldes ogsaa, at det i Aarens Løb er lykkedes os at faa en saa stærk Repræsentation i vore kommunale Raad i Byerne og paa Landet,

at vi ganske anderledes end i Begyndelsen have kunnet udnytte denne Lov til Fordel for dem, som skulle nyde godt af den. Der er altsaa intet underligt i, at vi nu bede Regeringen gøre alt, hvad den kan, for at bevare denne Lov i Fremtiden.

Den højtærede Konseilspræsident nævnte i sin Omtale af Andragendet vedrørende Sygekasserne, at han ikke vidste, at man i særlig Grad havde været ude efter dem — det havde Regeringen da i alt Fald ikke været. Det har jeg heller ikke beskyldt Regeringen for, men jeg nævnte, at Sparekommissionen havde taget det Spørgsmaal om og navnlig peget paa Muligheden af en Indskrænkning af Sygekassernes Virkeomraade. Det er det, det foreliggende Andragende beder den højtærede Regering om ikke at tage Hensyn til.

I sin Omtale af Punktet vedrørende Afskaffelsen af Børne- og Hjemmearbejdet udtalte den højtærede Konseilspræsident med Hensyn til Hjemmearbejdet, at i Stedet for at gaa ledig paa Torvet var det dog bedre, at de paagældende Arbejdere arbejdede hjemme. Ja, det kan være rigtigt nok, det vil jeg i og for sig heller ikke modsige den højtærede Minister i. Naar vedkommende kan faa Arbejde hjemme, vil han vel ogsaa tage det. Men det er slet ikke det, dette Andragende drejer sig om. Spørgsmaalet er ikke et Spørgsmaal om at gaa ledig eller have Hjemmearbejde, men Spørgsmaalet er, om man skal arbejde hjemme eller paa Værksted. Og det kan ikke nægtes, at der er meget af det Arbejde, som foregaar i Hjemmet, som er højest sundhedsfarligt, og som bidrager til, at Hjemmet ikke bliver det, det kunde være og burde være, og som tillige kan være sundhedsfarligt for dem, der skulle benytte det Arbejde, der er udført. I Skræderfaget er det Spørgsmaal f. Eks. oppe for Tiden, og der er ingen Tvivl om, at der er hygiejnisk Fare ved Hjemmearbejde i Skræderfaget.

Saa mente den højtærede Minister, at det i og for sig ikke var rigtigt at komme med dette Andragende til Folketinget, og at det ikke kunde siges at være Folkets Røst, thi Folkets Røst giver sig til Kende ved Folketingsvalgene. Ja, det gør den selvfølgelig paa officiel og konstitutionel Maade; men det er dog ikke udelukket, at en Mængde Mennesker, som have bestemte Interesser, ogsaa kunne lade deres Røst høre ved Løjligheder som her ved disse offentlige Møder, der have været besøgt af ca. 37,000 Mennesker — det